

δὲ δὲ αὐτοῦ ἵνα καταστήσῃ δῆλως τὰς ἀρετάς, δι' ὧν οἱ ἡγεμόνες ἀξιοῦνται οὐχὶ κολακίας ἐν τῷ παρίντι βίῳ, ἀλλ' εὐγνώμονος ἀγάπης πέραν τοῦ τάφου, ἀποδεικνύων ἐπὶ τὸ ἀσφαλέστατον στήριγμα τῶν θρόνων εἶναι τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν τῶν ἐπηκόων. Ὁ παρηγουρικὸς αὐτός, γενόμενος τῷ 1801, ἐλλέχοντος τὴν πρὸς τὸν συγγραφεῖα προσοχὴν τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ἀπὸ τοῦ 1802 ὁ Καραμζίνος ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσιν νέας ἐφημερίδος, *Εὐρωπαϊκὸς Ἀγγελλία φόρος* ἐπιγραφομένης, ἥτις κατέστη δημοκρατικὴ ἐν τῇ Ῥωσικῇ δημοσιογραφίᾳ.

Ταῦτά εἰσιν ἐν συντόμῳ τὰ κατὰ τὰ πρῶτα δεκαπέντε ἔτη ἔργα τοῦ Καραμζίνου. Διὰ τούτων ἐκάθηρε τὴν Ῥωσικὴν γλῶσσαν, ἐπλούτισε τὴν φιλοσοφίαν, ἠέξησε τὴν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν κλίσιν τῶν Ῥώσων, ἤγατο πάντων τῶν ζητημάτων τοῦ κατ' αὐτὸν χρόνου, καὶ τέλος ἐνέποιήσε τὴν πρὸς τὴν Ῥωσικὴν ἀρχαιότητα ἀγάπην. Ἀλλ' οἱ μόχθοι οὗτοι ἦσαν ὀλίγοι ὥς πρὸς τὸν Καραμζίνον, ἐκτελούντα ὅ,τι διενοεῖτο· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐζήτει ἔργον τι μέγα, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀνώτερον τῶν διωγμῶν αὐτοῦ. Οὕτως ἔχων, ἐνυθισθὴ εἰς τὴν μελέτην τῆς Ῥωσικῆς ιστορίας, ἥς ἡ τότε κατάστασις ὁμοίᾳσε πρὸς χάος, ὥς συνομολογεῖ βεβαίως πᾶς τις ἔχων καὶ σμικρὰν αὐτῆς γνῶσιν.

Οἱ φίλοι τοῦ ἀνδρὸς ἐδῆλωσαν τὴν βουλὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα· ὁ δὲ, ἐγκρίνας αὐτήν, ἐχορήγησεν αὐτῷ ἐτησίαν σύνταξιν· τῇ δὲ 31 Ὀκτωβρίου 1803, ἐπιτρέψας τὴν ἐλευθέραν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐπικρατείας εἰσόδον καὶ ἀναδίδωσιν τῶν ἐν αὐτῷ, ἐκάλεσεν αὐτὸν *Ἱστοριογράφον τῆς Ῥωσσίας*.

Τότε ὁ Καραμζίνος ἀνέλαβε τὴν ἐπιθεώρησιν, ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῆς ιστορικῆς ὕλης, παραδοθεὶς ἐντελὲς τῇ ἐλεξίργασίᾳ τῆς πατρίου ιστορίας.

Τὰ πρῶτα τρία ἔτη τοσοῦτον ἠσχολεῖτο περὶ τὸ ἔργον τοῦτο, ὥς μαρτυρεῖσιν οἱ φίλοι αὐτοῦ, ὥστε, περὶ οὐδενὸς ἄλλου συνδιαλεγόμενος αὐτοῖς, ἐγένετο ἀφόρητος. Ὅσῳ δὲ μᾶλλον διέτριβε περὶ αὐτό, τόσῳ ἐναργέστερον συνεώρα τὴν θεικὴν αὐτοῦ θένιν· διότι δυσχέρεια ἀπηρτῶντο παρὰ βήματι, προσκέρματα δὲ ἀπρόβλεπτα ἐλόπον· ἀκαταπαύτως αὐτόν. Διὰ πολλὰς μετέβαλε γνώμην, συνέταξε καὶ ἐξέταξε τὸ σκιαγράφημα αὐτοῦ· οὐχὶ δ' ἀπαξ ἔκανσε καὶ μετέγραψε τοὺς πρῶτους τόμους, καὶ πολλὰς ἀπῆλπισεν· ἀλλ' ἡ ἀσάλευτος αὐτοῦ θέλησις, ἡ μεγάλη αὐτοῦ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ περὶ αὐτὸν εἰς τὰ πρῶτα.

Μετὰ ἑπτὰ ἔτη, τῷ 1810, εἶδεν ἐκ τοῦ σύνταγος τὸν Ἱστοριογράφον ὁ Αὐτοκράτωρ· ὅστις ἔως τότε ἐκ τῶν συγγραμμάτων μόνον ἐγνώσκει τὸν ἄνδρα. Ἐπιθεωροῦσα δὲ ποτὲ ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα Αἰκατερίνα Παύλου τὴν ἐν Μόσχῃ ὀπλοθήκην, καὶ ἀπατήσασα τῷ Καραμζίνῳ, ἔδειξε αὐτὸν τῷ Αὐτοκράτορι· τὸ δ' ἐπὶ τὸν ἔτος αὐτῇ ἡ Μεγάλῃ

Δούκισσα, πρεσβύτες τῶν Ῥώσων συγγραφεῖων, περιμέρουσα ἐν Τβέρη τὸν Αὐτοκράτορα, μετεπέμψατο τὸν Καραμζίνον ὅπως ἀναγνῶ αὐτῇ τὴν συντασσομένην ἱστορίαν· ὁ δὲ, παραστάς, ἀνέγνω, παρόντος καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τὰ περιεργότατα Κεφάλαια αὐτῆς.

Μετὰ δωδεκαετίς πόρους καὶ μόχθους ὁ παρικλῆς Ἱστοριογράφος προσήνεγκε, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1815, πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τοὺς δώδεκα τόμους τῆς Ἱστορίας τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ δὲ ἀντήμενηεν αὐτὸν βασιλικῶς ἀναδείξας σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας, ἀποδείξας τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Ἀγίας Ἀργῆς καὶ χορηγήσας 60,000 ρουβλίων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ποσῆματος ἀνεπιθεωρήσεως τῆς λογοκρισίας.

Τὸ κοινὸν ἀνέμενε τὴν ἐκδοσιν τοῦ συγγράμματος τούτου μετὰ τοσοῦτον πόδου, ὥστε ἐντός δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐξήρτηλε τὴν πρώτην ἐκδοσιν αὐτοῦ.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΑΝΔΩΡΑ

—

ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐν Καλιφορνίᾳ ἀπορυχθέντος χρυσοῦ γαίνεται ἐκ τοῦ ἑξῆς πίνακος δημοσιευθέντος εἰς τινὰς ἐπιστημονικὰς ἐφημερίδας τῆς Ἀγγλίας. Ὁλος ὁ χρυσοῦς οὗτος ἐστάλη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, κατεγράφητο δὲ ἐκάστοτε εἰς τὰς δηλώσεις τῶν πλοιορχῶν.

1850	ἀνέβη τὸ ποσὸν τοῦ ἐν Καλιφορνίᾳ ἀπορυχθέντος καὶ ἐξαχθέντος χρυσοῦ εἰς δολάρια (α)	63,915,379
1851		34,492,642
1852		45,560,569
1853		56,560,569
1854		51,282,593
1855		44,625,091
1856		48,887,513
1857		48,976,201

Ἡ ἐφημερίς τῆς Καλιφορνίας (California Democrat.) υπολογίζει τὸ ἕλκεν ποσὸν τῆς γενομένης γνῶστῆς ἐξαγωγῆς ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τέλους τοῦ 1857· εἰς 371,370,063 δολάρια· ἐὰν δὲ προσθέσωμεν καὶ 10 % ἂντι τοῦ ἐξαχθέντος ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν τῶν ἐπαρελθόντων εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας, πρὸς δὲ καὶ νομίσματα ἐκτυλωθέντα ἀξίας πεντήκοιτα ἑκατομμυρίων τάλιντων κυκλοφοροῦντα εἰς αὐτὴν τὴν Καλιφορνίαν, τὸ ποσὸν τοῦ ἀπὸ τοῦ 1850 ἀνευρεθέντος ἐν Καλιφορνίᾳ χρυσοῦ ἀναβαίνει εἰς 450 ἑκατομμύρια τάλιντα.

Σ. ΔΑΝΔΕΡΕΡ.

(α) Ἐκάστον δολάριον τιμᾶται δρ. 6.